

VETERANS B&T

COMMANDO
OVERDRACHT
B&T

MOVER BIJ HQ
ISAF

STADSWANDELING
& WIJNPROEVERIJ

45^e jaargang
maart 2022

Veterans B&T is een uitgave van de Vereniging Veteranen van het Regiment Bevoorraders- en Transporttroepen, Regiment Aan- en Afvoertroepen en Regiment Intendance troepen. Opggericht op 3 mei 1975 als Landelijke Reünie Commissie Aan- en Afvoertroepen. De Vereniging is aangesloten bij het Veteranen Platform.

Ereleden

P. Rûeck, bgen b.d. †
B. Kantborg, kol b.d.
Drs. G.K.H. Hes, kol b.d. †
W. Engelmann, Lkol bd
G.A.M.M. van Kuijck, kol

Raad van advies

A.J.A. Beukering, Bgen b.d.
M.A.R.C. Souman, Lkol
L.H. Habraken, kol b.d.
L. Kuijpers, kol b.d.

Bestuur

Voorzitter

Hans Schulz
06 51440805
voorzitter@veteranenbent.nl

Secretaris

Henk Bouwknegt
06 36095639
secretaris@veteranenbent.nl

Penningmeester

Hans Kemink
06 33321119
penningmeester@veteranenbent.nl

Activiteiten ondersteuning

Marc de Voogd
06 51732044
evenementen@veteranenbent.nl

Promotie

Andre Leurs
06 28574901
ledenwerving@veteranenbent.nl

Zorg voor Veteranen en coördinator nuldelijnszorg

Saskia Ubels
06 14408341
nuldelijnszorg@veteranenbent.nl

Adviseur

Ger Achterhof
0591 620545

Redactie

Willemijn Teerds
06 83118935
communicatie@veteranenbent.nl
Jeroen Hoeksel
06 10940461
pr@veteranenbent.nl
Inka Logister
redactie2@veteranenbent.nl

Frits van der Ley
06 505 10 323
f.ley@upcmail.nl
Michel Roest
Tevens LSO 1(NL/BE)VNTbat T2-T6
0172 469 320
redactie@veteranenbent.nl

Redactieadres

Maatschapslaan 29
2404 CL Alphen a/d Rijn

Vereniging op internet

www.veteranenbent.nl
www.facebook.com/veterans B&T.nl

Regiment op internet

www.regimentbent.nl

Secretariaat en verzending

'Veterans B&T'
Postadres:
OTCLOG/Staf/Bureau Regimenten/Regiment B&T
MPC 53 A
Postbus 109
3769 ZJ Soesterberg

Contributie

Minimaal € 10,00 per jaar, te voldoen op ING,
IBAN Nummer: NL58INGB0002366552
BIC Nummer: INGBNL2A
t.n.v. Penningmeester Vereniging Veteranen Regiment
Bevoorraders- en Transporttroepen, (VVRB&T)
Soesterberg

Vormgeving en productie

DecaPrint, Alphen aan den Rijn

Inleverdata kopij en foto's

'Veterans B&T' verschijnt 4 x per jaar .
Voor het aanleveren van kopij en foto's gelden de volgende
data als deadline: Editie maart : 14 februari
Editie juni : 14 mei
Editie september : 14 augustus
Editie december : 14 november

Om het werk van de redactie te verlichten verzoeken wij uw kopij DIGITAAL aan te leveren als zogenaamde "platte tekst". Dat wil zeggen: zonder opmaak stijlen, verschillende lettertypes of kolom gebruik (1 pagina A4 is ongeveer 700 woorden). Voor foto's: de kwaliteit van het materiaal moet voldoende scherp zijn, derhalve zullen fotokopieën van afbeeldingen niet direct worden geplaatst. Het eventueel inscannen van beelden graag in overleg met de redactie. Mochten er hierover vragen zijn dan kunt u zich wenden tot de redactie.

Adreswijzigingen

U wordt verzocht adreswijzigingen en berichten van overlijden zo spoedig mogelijk digitaal door te geven aan de secretaris, secretaris@veteranenbent.nl.

REDACTIONEEL

Een nieuw jaar met nieuwe uitdagingen! Zo start 2022 ook voor mij. Na het overnemen van de symbolische rode redigeerpen van Marc Souman mag ik vanaf nu acteren als hoofdredacteur van dit mooie blad en als bestuurslid Interne Communicatie binnen het bestuur van VVRB&T.

Wat mij als eerste opvalt is het enthousiasme van de redactieleden en leden van de vereniging. Ieder met zijn eigen verhaal en zijn eigen inbreng. En hoe mooi is het dat we dit samen kunnen bundelen en er voor zorgen dat er elk kwartaal iets moois op jullie deurmat valt.

In dit nummer besteden we uiteraard aandacht aan de commando-overdracht van het Regiment B&T, de stadswandeling in Amersfoort en de inmiddels gewaardeerde wijnproeverij. Ook een uitgebreid artikel over de Movers in Afghanistan en maken we kennis met Jurgen van den Kieboom als bijzonder persoon in de rubriek In the spotlight. Naast de vaste rubrieken zoals In the Picture en de column is er ook wat vernieuwing. Zoals al aangekondigd zijn Marcs Vetportretten en Michiels verhalen gestopt en waren deze rubrieken in het vorige nummer de laatste van de reeks. Nieuw is het interview De Sprong. We gaan in gesprek met mensen die hun passie hebben nagejaagd, die de sprong hebben gewaagd en het militaire leven hebben ingeruild voor hun droom. Een ambitie waarvan ze niet wisten of deze ging slagen. In dit nummer vertelt Wil Westerburger over zijn kans buiten Defensie, nog net voordat Defensie over ging naar een beroepsleger. Ben of ken jij iemand die ook de sprong heeft gewaagd? Neem contact op met de redactie en laat het ons weten!

Ook zijn we op zoek naar anekdotes. Dat ene grappige verhaal, of juist dat ontroerende of onvergetelijk moment. Die anekdote die eigenlijk alleen maar bij Defensie kan gebeuren. Het verhaal dat het altijd zo goed doet op verjaardagen. Of het verhaal waarbij je vrienden, kinderen of familie aan je lippen hangen als je het vertelt. Jij hebt vast ook wel zo'n verhaal! Schroom niet en stuur je verhaal (eventueel met foto) in naar de redactie. Frits start dit nummer met zijn anekdote. Ben jij de volgende?

Inhoudsopgave

onderwerp	pagina
Redactioneel	1
Van de voorzitter	2
Commando overdracht Regiment B&T	3
In the spotlight	4
Uit Ingezonden	6
De Sprong	8
Column: Barst	10
In the Picture	11

We hebben het moment gelijk aangegrepen om de cover van het blad aan te passen. Uiteraard blijft het logo van de Veterans B&T prominent in beeld, aangezien dit het B&T-regiment met het Draaginsigne Veteranen vertegenwoordigd. Deze symboliek wordt verder ondersteunt met de regimentskleuren: karmozijnrood en Nassaublauw.

Gelukkig staan er weer veel activiteiten uitgebreid op de agenda. Fijn om elkaar weer te kunnen zien en om nieuwe mensen te mogen ontmoeten. De verbondenheid tussen mensen blijft toch iets bijzonders. De energie die er ontstaat tussen mensen die zich gezien, gehoord en gewaardeerd voelen. Het kunnen geven en ontvangen zonder oordeel. Dat levert steun en kracht op, soms voor het moment en soms vriendschappen voor het leven. Beiden even mooi en even belangrijk. Daar faciliteert onze vereniging in en hopelijk straalt dit uit in ons blad.

Feedback en suggesties over de Veterans B&T zijn altijd welkom. Onze contactgegevens zijn terug te vinden in de colofon. Ik wens jullie veel leesplezier met het eerste nummer van 2022!

Willemijn Teerds

Stadswandeling en wijnproeverij	12
Mover bij HQ ISAF	16
MOK en EOVI uitreiking	20
Anekdote	21
Einheid uitgelicht	22
Jaarrekening 2021	24
Boekreview: Militaire ooggetuigen	26
In memoriam	27
Agenda	28

VAN DE VOORZITTER

Voordat ik begin te schrijven lees ik altijd even mijn vorige 'voorwoord'. Soms word ik daardoor geïnspireerd. Het ging natuurlijk over Corona en dat we weer activiteiten hebben moeten laten vervallen. Hoe anders is het nu! Nagenoeg alle maatregelen zijn vervallen en dat betekent dat we weer volop bezig zijn met het voorbereiden van diverse activiteiten en reünies.

Een ander onderwerp was de aankondiging van het onderzoek naar extreem geweld in het vm. Nederlands-Indië. In de bewuste week van 17 februari was het volop in de media maar daarna werd het nagenoeg volledig overschaduwd door de gebeurtenissen in de Oekraïne. Hoewel er tussen beide gebeurtenissen bijna 75 jaar tijdsverschil zit roept het bij veteranen altijd weer herinneringen op aan hun eigen uitzending of missie. En dat geldt ook voor mijzelf. Bij wijze van uitzondering deel ik ze met jullie. Niet omdat mijn ervaringen uniek zijn maar omdat ik weet dat ze heel herkenbaar zijn voor veel veteranen.

Het was ergens in november 1992 toen ik met een klein gezelschap rondreed in de Republika Srpska in Bosnië. Ik voelde de spanning tussen de strijdende partijen, de dreiging die uitging van de oorlog, de verantwoordelijkheid, soms de angst en de onzekerheid. Als een soort onbewuste coping-techniek vertaalde mijn hersens dat naar 'dat hoort bij dit avontuur' en gek genoeg voelde ik me daarbij gesterkt, en in zekere zin beschermd door de blauwe VN-vlag op onze Landrover en de blauwe baret op ons hoofd. Gedurende de missie werden we echter ook geconfronteerd met een soort emotie waar onze hersens kennelijk minder goed raad mee wisten; machteloosheid. Machteloosheid bij het zien, horen en

ruiken van de verschrikkingen van oorlogsgeweld, menselijk leed en oneindige vluchtelingenstromen. Machteloosheid omdat je wel wilt ingrijpen maar niet kunt of zelfs niet mag. Ook de blauwe symbolen boden ineens minder bescherming tegen machteloosheid.

Datzelfde gevoel bekruipt mij weer als ik kijk naar de verschrikkelijke beelden van de oorlog in de Oekraïne. Het gevoel zegt dat 'we' moeten ingrijpen en helpen, maar onze ratio behoedt ons daarvoor. Je hersens raken ervan in de war en geven ongewenste prikkels af. Voor sommigen van onze maten zijn dit verwarrende tijden, mijn oproep is dan ook om in deze snel veranderende wereld goed te letten op de man of vrouw links en rechts van je.

Soldier On.

Hans Schulz

COMMANDO-OVERDRACHT REGIMENT B&T

Ed O'Brien

Op 26 januari 2022 is het commando over het Regiment Bevoorradings- en Transporttroepen overgedragen door de luitenant-kolonel Henk Plenk aan luitenant-kolonel Marc Souman.

De commando-overdracht kon na versoepeling van de coronamaatregelen met enige aanpassingen alsnog doorgaan. Op het Logistiek Ereplein, waar de traditionele ceremonie werd gehouden, stonden de detachementen van de B&T- eenheden, de muziek en genodigde militairen aangetreden. De verenigingen waren met een vertegenwoordiging aanwezig op de tribune, evenals de familie Plenk, familie Souman, en alle burger genodigden. Aanwezig waren ook de Regiments-oudste, brigade-generaal Arco Solkesz en de loco-burgermeester van Barneveld, dhr. Mr. Hans van Daalen.

Tijdens de plechtige ceremonie bedankte overste Plenk eenieder die, op welke wijze dan ook, het regiment ondersteund heeft. Speciale aandacht gaf hij aan zijn gezin, die hem de afgelopen drie jaar moest delen met

het regiment. Hij verwees in zijn toespraak naar de vele activiteiten die, ondanks coronamaatregelen, toch op creatieve wijze hebben plaatsgevonden en hij sloot af met zijn opvolger succes te wensen.

Na de vaandeloverdracht begon onze nieuwe regimentscommandant zijn functie met het uitvoeren en zingen van het Regimentslied. Tijdens zijn speech bedankte hij zijn voorganger en als verrassing bood hij hem een speciaal gearrangeerd muziekstuk aan, de titelsong van de serie 'Band Of Brothers'.

Als afsluiting van de commando-overdracht was er buiten gelegenheid om de oude en nieuwe regimentscommandant te bedanken en succes te wensen. Binnen vond er een receptie plaats waar een beperkt aantal gasten aanwezig konden zijn.

Ondanks alle beperkingen kunnen we terugkijken naar een mooie plechtigheid. Wij danken Henk voor de bijzondere samenwerking en spreken de hoop uit dit te mogen voortzetten met Marc.

IN THE SPOTLIGHT

Inka Logister-Proost

Naam: Jurgen van den Kieboom
Leeftijd: 62 jaar
Lid sinds: 2012
Missie: Bosnië juli-december 1993 UNPROFOR, Rotatie T5

De in Rotterdam geboren en getogen binnenschipperszoon Jurgen van den Kieboom kwam in 1978 op in de Ripperdakazerne te Haarlem: “Dat was toen het Technisch Specialisten Opleidingscentrum (TSOC) Midden. Na m’n groene opleiding en rijopleiding (YA 328, ‘de Dikke Daf’) ging ik naar Utrecht voor mijn opleiding tot onderhoudsmonteur wielvoertuigen.”

Als hij de dienst uitgaat werkt Jurgen op de binnenvaart, maar al gauw zoekt hij naar ander werk aan de wal. Hij gaat aan de slag als trambestuurder in Rotterdam, dat vond hij erg leuk werk. Vervolgens wordt hij taxichauffeur. “Maar dat was het niet voor mij, dus ging ik naar een wervingsbureau in Rotterdam, waar een adjudant mij te woord stond. Of ik instructeur wilde worden?! Aanvankelijk trok het me niet, geen zin om weer een opleiding te doen, maar ik heb het uiteindelijk wel gedaan en zo ben ik in 1985 rij-instructeur geworden. Een kameraad attendeerde me op het PIROC in Veldhoven. Dat heb ik aangevraagd en ik moest nog twee maanden langer doorleren voor de opleiding op rupsvoertuigen M113 en YPR765. Toen het PIROC; daar heb ik jarenlang de ‘rupsen’ gedaan. Ook lesgegeven op de zware opleggers, tientonnars en viertonners. Later ben ik me bezig gaan houden met wiel- en rupsberging.”

PZH, LEOPARD 2 en de CV90

De situatie in het voormalige Joegoslavië werd zodanig dat er een oproep kwam voor chauffeurs. Hij meldde zich vrijwillig en hielp twee maanden bij de voorbereiding, als instructeur tijdens de oefenritten. Tijdens zijn uitzending van zes maanden

reed hij – samen met zijn buddy Marco Sturm - op de trekker oplegger, als BTM-chauffeur (Brandstof Transport Middel) en reed mee in voedseltransportkonvoien. “Twee keer per week een pittige rit naar Split door de bergen via het kleine en grote geitenpad; rotsachtige grond en van die vette klei. De Engelse genie deed niets anders dan de wegen enigszins berijdbaar te houden!

Wat ik ook zo bijzonder vond: ik begon mijn uitzending in Busovača in ‘Hotel Nunspeet’, een wintersporthotel. Daar had ik dus eerst geen beeld bij, tijdens een hittegolf van 40 graden, maar dat werd wel duidelijk toen we de rotatie eindigde in de winter met -10 graden! In de winter startten we in Busovača de dag met sneeuw ruimen, ruiten krabben en sneeuwkettingen, en dan diezelfde dag - 300 km westwaarts in Split aangekomen - konden we in T-shirt rondlopen, zo warm!”

Jurgen blijkt goed in staat om naast mindere gebeurtenissen ook de mooie momenten te koesteren: “In mijn werk als instructeur was ik in Nederland gewend aan dienstplichtigen die weinig zin hadden en tegendraads waren. In Bosnië werkte ik met zo’n 80% dienstplichtigen die weliswaar jong, maar zeer gemotiveerd waren en werkten. Dus dat was voor mij een bijzondere ervaring.

In Nederland ga ik na het werk gewoon naar huis; in Bosnië blijf je bij elkaar. Sterker nog, we hadden een aalmoezenier – echt zo’n goede vent – en die trok de jongens uit hun prefab. “Niet in je eentje zitten kniezen!” Dus na al die maanden word je een soort familie van elkaar. Ik heb met acht anderen nog steeds contact en we komen jaarlijks bij elkaar. Eén kameraad (Paul van Nijnatten) is tijdens onze rotatie op 18 december 1993 omgekomen. Een ongeval met een UZI, vlak voordat we weer naar huis gingen op 29 december van dat jaar. Elk jaar als we elkaar, ergens in een café bij elkaar komen ergens in Nederland, dan herdenken we eerst Paul.”

Jurgen is zo’n 20 jaar vrijwilliger bij het PIROC- zomerkamp voor lichamelijk- en geestelijk gehandicapten kinderen tussen de 5 en 18 jaar. Een week lang kunnen de kinderen daar terecht in twee barakken en worden er leuke activiteiten georganiseerd, zoals een dagje naar de Efteling. “Er wordt een heel programma voor ze georganiseerd, het moet wel gestructureerd zijn.

Van links naar rechts: Andre Wiersma, 'Opa T5' Jurgen van den Kieboom, Peter Schipper, Andre de Rooij, Edwin de Wild. Niet op de foto maar wel lid van de groep: Niels Sparnaay, Peter Schröder, Richard de Jong en Martin Blauwbroek.

Als in het programma 'ballonnen blazen' staat, dan kan je niet ineens wat anders gaan doen, dat kunnen ze niet handelen. Tegelijkertijd geeft zo'n week de ouders wat 'lucht' en kunnen er dan samen even tussenuit."

Het PIROC is inmiddels gesloten, alles is ondergebracht in een stichting en het zomerkamp wordt tegenwoordig georganiseerd in 'De Sprinkhaan', op een voormalig terrein van de 'Binnendienst'.

"Er is een gebouw voor 60 personen met een zwembad en speeltuin erbij. Het terrein is omheind en dat is fijn, want in het verleden zijn we wel eens kinderen kwijtgeraakt, die konden van het terrein af en liepen dan ergens in een weiland (...). Ik zorg met twee burgercollega's voor het logistieke deel van de week: we verzorgen het beddengoed, het eten en drinken en ja we staan dan de hele week in de keuken te koken. Ik krijg voor die week bijzonder verlof om dit te mogen doen. Dat is echt goed geregeld."

Hij werkte en woonde jarenlang in Brabant. De liefde bracht hem naar Veenendaal waar hij met zijn vrouw Esther en 23-jarige stiefzoon woont. Zijn zoons uit z'n eerste huwelijk zijn inmiddels begin 30 en wonen nog in Brabant. Jurgen vroeg overplaatsing aan: "Vijf dagen op en neer naar Oirschot zag ik niet zitten en gelukkig kon ik terecht in Amersfoort: ik geef les op de CV90, De Pantser Houwitser (PZH), de Leopard 1 en 2 en af en toe op de nieuwe Scania."

Sinds Jurgen in Veenendaal woont, bestuurt hij één avond in de week een dierenambulance in het rayon Gelderse Vallei. Bij aanvang volgde hij een driedaagse cursus. "Ik leerde van alles. Het is niet alleen wonden verbinden en omgaan met spoedklachten, maar ook het vangen van een gewond dier: hoe voorkom je dat je gebeten of gekrabd wordt?"

Het vrijwilligerswerk is veelzijdig en kent zowel heftige en verdrietige momenten, maar ook dankbare en leuke. "Laatst

kregen we een melding van een roofvogel die vastzat in een imperiaal van een bedrijfsbusje. Uiteindelijk bleek de vogel niets te mankeren, terwijl hij wel met 100 km per uur had vastgezet! Nadat hij was bijgekomen van alle stress is het beestje weer uitgezet in de natuur.

We halen ook gewonde dieren van de weg. En ook al denken we dat het beestje het niet zal redden, we gaan ermee naar de dierenarts en die besluit wat te doen. Veel dieren kunnen we redden, die worden verbonden, krijgen vervolgens te eten, worden vertroeteld, om daarna weer uitgezet te worden. Soms moeten we een gewond of dood dier ophalen van de snelweg. Dan moeten we eerst Rijkswaterstaat bellen, die moeten de boel afzetten en dan kunnen we ons werk doen. Ja, er komt heel wat bij kijken.

We halen ook overleden huisdieren op bij de mensen thuis. De mensen zijn daar meestal erg emotioneel onder en dat is begrijpelijk. We nemen dus de tijd en doen het discreet en respectvol: we komen met een kleine brancard, tillen het dier erop en leggen er een laken overheen. Vervolgens brengen we het dier naar de dierenbegraafplaats/- crematorium 'De Grebbehof' in Rhenen."

Jurgen doet ook ambulance rijtests met nieuwe vrijwilligers. "Klinkt mooi, rijden met een ambulance, maar niet iedereen kan dat. Het is wel eens gebeurd dat ik halverwege de test, het rijden weer overnam toen ik zag dat het helemaal niks werd!"

Op 7 maart is Jurgen 62 jaar geworden en zwaait na bijna 40 jaar Defensie officieel af. Hij denkt voorlopig niet aan stoppen; als burger gaat hij zijn werk als instructeur continueren. "Het is tenslotte het mooiste werk om te doen, grote jongens speelgoed!"

Jurgen gaat vier weken werk afwisselen met vier weken vrij. Hij ziet kansen om vaker op de dierenambulance te rijden. Citytrips doet hij graag met zijn vrouw en sinds coronatijd hebben ze een caravan aangeschaft en daar gaan ze graag mee op pad. Voorlopig verveelt hij zich niet...

Dit is het derde interview voor Jurgen. Zelf heeft hij geen idee waarom, maar aan het einde van ons gesprek is het mij wel duidelijk: wat een mooi mens en wat een prachtige verhalen!

UIT-*ingezonden*

Scootmobiel voor Cees de Bruin

Op 23 februari jongstleden is door SMI Leen Baak, in het bijzijn van de Regimentscommandant, Regimentsadjudant en secretaris VVRB&T een mooie scootmobiel overhandigd aan Cees de Bruin. De scootmobiel is beschikbaar gesteld door de firma MEDIPOINT en is bij Cees uitstekend terecht gekomen. Deze krasse oude Indië veteraan van 1-1 AAT is 96 jaar en nog steeds erg actief. Alleen het lopen gaat hem steeds wat minder goed af. Met deze mooie scootmobiel is zijn actieradius weer een stuk groter geworden. Binnenkort gaat Cees de Bruin verhuizen naar een nieuwe woning en daar kan hij zijn nieuw verworven vervoermiddel goed stallen en van daaruit zijn mooie dagtochten gaan maken. Mochten julie in Leidschendam zijn, let dan goed

op of je hem ziet rijden. We wensen Cees heel veel veilige kilometers toe en bedanken Leen Baak voor zijn inspanningen.

Cees de Bruin: "Ik vind het fantastisch, ik ben er heel blij mee!

Nu kan ik zelf even de stad in of op bezoek bij mijn kinderen."

Henk Bouwknecht

Reünie

1 (NL) VN Support Command

Zaterdag 14 mei 2022 wordt op de Generaal-majoor Kootkazerne in Stroe weer de tweejaarlijkse reünie georganiseerd voor het personeel van 1 (NL) VN Support Command dat in 1994 en 1995 operationeel was in het voormalige Joegoslavië. 1 (NL) VN Support Command – maakte deel uit van de UNPROFOR-missie en had als taak het Infanteriebataljon in Srebrenica in Noord-Bosnië te bevoorraden. Deze reünie is bestemd voor allen die werkzaam zijn geweest voor of bij het Support Command in Lukavac 1994/1995 tijdens hun uitzending, vanaf de verkenningsparty in november/december 1993 tot en met de verhuizing naar Santici/Busovaca en de overgang naar 1 (NL/BE) VN LogTbat in april 1995.

Meer informatie m.b.t 1 NL VN

Support Command en het inschrijven voor de reünie:

Website: <https://1-nl-vn-supportcommand.nl/reunie-2022/>
Facebook 1(NL) UN Support Command Lukavac Reünie:
<https://www.facebook.com/groups/150660995018730>

Vaandelopschrift

Nederlandse eenheden krijgen sinds het einde van de 19e eeuw eervolle vermeldingen op hun vaandel of standaard. Er zijn ruwweg 3 perioden aan te wijzen waarin deze vaandelopschriften werden toegekend. Dat gebeurde voor de gevechten bij Quatre Bras (Waterloo) in 1815 voor het eerst.

Na de Belgische Opstand in 1831 ook, na de Tweede Wereldoorlog weer en ook na de periode 1945 – 1950 (Nederlands-Indië).

Het vaandel van het Regiment Bevoorradings- en Transporttroepen: 'Zuid-Afghanistan 2006–2011' in verband met de logistieke ondersteuning te velde en de bevoorradingskonvoien in Zuid-Afghanistan.

Ereteken

van Verdienste in Brons voor Ron Deelen

Tomeloze inzet voor de defensieorganisatie, terwijl de donkere wolken van onzekerheid boven zijn aanstelling nooit echt wilden wijken. Het leverde hem grote waardering van zijn collega's op. In de symbolische omgeving van het Veteraneninstituut te Doorn ontving majoor Ron Deelen van Casecoördinatie Koninklijke Landmacht donderdagmiddag 13 januari ook uit naam van de defensieorganisatie ondubbelzinnige erkenning.

In het gros van zijn functies heeft Ron Deelen zich direct of indirect om personeelszorg bekommerd en de wijze waarop Deelen dat deed en nog doet, is - volgens commandant Landstrijdkrachten, luitenant-generaal Martin Wijnen - geenszins vanzelfsprekend geweest. "Je deed dit ondanks je eigen onzekerheden, je pijn en de ontbering van erkenning voor je eigen situatie. Het is daarom van belang dat we hier vandaag bij stilstaan en het is me dan ook een eer om jou het Ereteken van Verdienste in Brons toe te kennen."

Invictus Games The Hague 2022

Door de coronamaatregelen zijn de Invictus Games 2020 twee keer uitgesteld, maar van uitstel komt geen afstel! De vijfde Invictus Games vindt plaats van 16 tot en met 22 april 2022 in het Zuiderpark in Den Haag met meer dan 500 deelnemers uit 20 landen die deelnemen aan een multi sport evenement met tien adaptieve sporten. Alle deelnemers mogen, op uitnodiging en kosten van de organisatie, twee vrienden of familieleden die hebben geholpen tijdens het revalidatieproces meenemen naar het evenement.

De Invictus Games is een internationaal sportevenement voor fysiek en mentaal gewonde militairen. De Games gebruikt de kracht van sport om herstel te stimuleren, revalidatie te ondersteunen en breder begrip en respect te genereren voor hen die hun land dienen of gediend hebben. Iedere deelnemer aan de Invictus Games heeft zijn eigen verhaal, maar allen hebben ze de innerlijke kracht gevonden om door te gaan en zichzelf op te richten. Alleen, met hulp van familie en vrienden, maar altijd mede dankzij de kracht van sport.

Prins Harry is beschermheer en initiatiefnemer van de Invictus Games en de Invictus Games Foundation. Sinds de inaugurele Invictus Games in 2014 in Londen, zijn de volgende Invictus Games gehouden in Orlando (2016), Toronto (2017) en Sydney (2018).

Foto: <https://invictusgames2020.com>

Marco Tessers (zie ook Vetportret 2020) is van alle deelnemers de enige B&Ter. Hij gaat zijn geluk beproeven tijdens het boogschieten en zwemmen.

WIL JE ER OOK BIJ ZIJN?!

Unieke kans om de Invictus Games bij te wonen, nu deze in Nederland plaats vindt!

Tickets kopen? Dat kan online via:

<https://invictusgames2020.com/tickets/>

Voor veteranen is er een speciale ticket regeling.

Deze is te boeken voor veteranen en partner via het <https://www.nlveteraneninstituut.nl/ontmoeten/sport/invictus-games-2022/invictus-games/>

(€5, inclusief twee consumptiemunten, maximaal 2 tickets)

Volg #IG22 en Dutch Invictus Games via Facebook, Twitter en Instagram

Bronnen:

<https://invictusgames2020.com>

Facebook: Dutch Invictus Games

DE SPRONG WIL WESTERBURGER

Frits van der Ley

Naam: Wil Westerburger

Leeftijd: 58

Getrouwd met Annelies, 2 kinderen, 1 kleinkind

Militaire opleidingen: Kaderschool OCC

(Cavalerie) 1981 en OCOSD (Intendance) 1984

Het is een weerzien van twee directe collega's die ergens begin/ half jaren 90 van de vorige eeuw beiden werkzaam waren bij de Staf 103 Aanvullingsplaatsbataljon, Sie S1, op de Generaal-majoor Kootkazerne te Stroe. Personeelszaken, samen oefeningen gedraaid, gemotoriseerde verkenningen in een LARO ergens op de Noord- Duitse Laagvlakte bij -15 graden/ Celsius en niet te vergeten, de 'Schnitzel- verkenningen' na een dag rondrijden en locaties bekijken. Beiden gediend onder de bataljonscommandanten Loek Habraken en Bert Kuijpers.

Na heel veel jaren treffen we elkaar weer in de lobby van een hotel in Apeldoorn; alsof het de dag van gisteren was. Herinneringen ophalen, het zijn er te veel. Het eindigt altijd in gelach. Wat hebben we een leuke tijd gehad. Even een uur bijkletsen en dan wordt het toch echt tijd om te interviewen voor deze rubriek. Wil maakte ooit de Sprong van het militaire- naar het bedrijfsleven. Tijd voor wat nieuwsgierigheid:

Waarom ben je ooit bij Defensie gegaan?

"Het was de uitdaging, het avontuurlijke leven en het leidinggeven in het algemeen. Ik wilde wat van mijn leven maken als jonge vent en vond mijn geluk bij de Koninklijke Landmacht."

Welke uitzendingen heb je gedaan?

"UNIFIL 1981/ 1982- Cavalerie, Wmr, radarverkenner en UNPROFOR 1995- Intendance, Commandant Logbase Split (voormalig Joegoslavië)."

Wat is je daarvan bijgebleven?

UNIFIL: "Het was een groot jongensboek. Heb daar een geweldige tijd gehad. Achteraf zit ik mij wel eens te bedenken dat ik daar als jong leidinggevende van 18 jaar jong zat. Soms niet

realiserende dat het daar gevaarlijk kon zijn en het, soms onbewust, aan mij voorbijging.”
UNPROFOR/ Logbase Split: “De leukste en meest uitdagende functie ooit! We hebben daar hard gewerkt met het team. Je was daar de eindbaas en deed alles vanuit de gedachte dat je service moest verlenen aan de passerende eenheden. Zelfstandig werken met het team. Het waren vaak ook nog dienstplichtigen, die over het algemeen erg gemotiveerd waren. Mooie tijd gehad!”

Je hebt ooit “De Sprong” gewaagd. Wat was jouw overweging?

“Defensie ging veranderen. Heb het altijd een voorrecht gevonden om met dienstplichtigen te werken. Toen het veranderde in een beroepsleger, begon bij mij de twijfel te komen: Wil ik dit nog wel? In het bedrijfsleven waren er kansen genoeg. Ik heb het dan over carrièremogelijkheden. Ik vond die bij Defensie te beperkt. Als laatste was toch wel de verwachting dat je elke 2,5 jaar op uitzending zou moeten gaan en met een jong gezin thuis, was dat niet de meest ideale situatie.”

Was het de moeite waard?

“Absoluut! Bij Defensie heb ik alles meegemaakt wat ik wilde meemaken en vooraf voor ogen had en de minder leuke dingen, zoals reorganisatie op reorganisatie en de overgang naar een beroepsleger heb ik niet hoeven mee te maken.”

Wat doe je nu?

“Ik werk als Chief Operational Officer bij The Learning Network, de grootste educatieve dienstverlener in Nederland.”

Zijn er verschillen en overeenkomsten?

“De verschillen: Het bedrijfsleven is zakelijker en financieel gedreven. Er zijn regelmatige uren, van 8 tot 5. Defensie maakte veel meer uit van je privéleven en dat is in het bedrijfsleven veel minder. Militair ben je 24/7; als COO bij een bedrijf maak je wel je uren, maar nooit zoveel.

De overeenkomsten: Het leidinggeven. Wat mij betreft is leidinggeven niets anders dan het gedrag van mensen beïnvloeden en of dat nou binnen de krijgsmacht is, of bij mijn huidige werk, dat maakt helemaal niks uit. Het is een misvatting dat je bij Defensie het ‘bevel is bevel- principe’ hanteert. Mijn ervaring is, dat je ook bij de krijgsmacht moest motiveren waarom iets gebeuren moest. Situationeel leiderschap is een andere kwestie; vaak werd dat wel aangevoeld dat er dan leiderschap van je werd gevraagd en dat wordt ook in het bedrijfsleven van je verlangd.”

Wat doe je nu nog met de IK2-17, met andere woorden, wat heb je meegenomen uit dienst?

“O, dat zijn heel veel dingen. Structuur, eigen discipline, doorzettingsvermogen, de humor, zorgvuldigheid in de omgang en nadenken wat je iemand laat doen. Het verplaatsen in de persoon: Wat vraag ik precies en hoe reageert men daarop?”

Ik zeg KL/ Defensie/ Uitzending. Welk gevoel wekt dat bij jou op?

“Het is fijn dat ik onderdeel mocht zijn van de Defensie- organisatie. Ik heb een mooie tijd gehad. Het klinkt cliché, maar de leuke dingen onthoud je en de minder leuke ervaringen stop je weg. Kijk nu naar ons twee, in een uur tijd hebben we zoveel herinneringen naar boven gehaald en hebben we heel veel gelachen. Bovendien, we hebben ook gepraat over ons leven buiten de KL. Dat is wel een groot verschil ten opzichte van de burgermaatschappij: je praat over blijvende kameraadschap, je hebt maar een half woord nodig en we pakken het zo weer op. Wellicht is dat de militaire opvoeding die we hebben genoten. Begin jaren 90 waren we directe collega's en ging eenieder daarna zijn eigen weg. Nu zien we elkaar weer na een aantal decennia en is het ook goed en gezellig! Laten we dat koesteren!”

Mis je de KL wel eens?

“Nee, niet in de zin hoe sommigen ermee omgaan. Ik bezoek geen veteranendagen of andere evenementen die Defensie gerelateerd zijn. Ik heb daar niet veel mee. De incidentele contacten die ik eraan heb overgehouden, zijn voor mij voldoende. Het is mooi geweest...”

The Learning Network richt zich op onderwijs en onderwijsvernieuwing middels advies en producten. Het bedrijf helpt en begeleidt schoolleiding en docenten bij persoonlijk onderwijs, (digitale) leermiddelen, devices en het beheer ervan.

BARST

COLUMN

Inka Logister-Proost

De Kringloopwinkel staat vol afgedankte meuk van ontspuellende mensen, te wachten op een herkansing. Dat heeft op mij een magnetische aantrekkingskracht. Is het de nostalgie, die in het pand hangt? Of de duffe dumplucht, vergeeld wit, dikke laag stof en dan de uitdaging om dat ene juweeltje te vinden? Beter gezegd: tijdens mijn speurtocht langs de spelletjesstellige en puzzelpilaar via de apparatenjungle en serviezenafdeling al omdenkend in een gedeukt ontheemd voorwerp iets moois zien.

Kees runt zijn pareltjespaleis al een aantal jaren. Ik blijf graag even 'hangen' met een mok koffie, gezellig bijpraten of wat filosoferen. Zo kocht ik twee maanden geleden een prachtige vaas van onbeschrijfelijk kleurverloop. Wel een flinke barst en enkele chipjes er af. "Niet erg", zei ik tegen Kees, "ik draai de beschadiging naar de muur."

Kees begeleidt de vrijwilligers in de winkel: met-afstand-tot-de-arbeidsmarkt mensen. Mathilde is een tijd dakloos geweest en woont inmiddels bij Humanitas. Patrick krijgt begeleiding vanuit de reclassering. Kees vertelt me dat hij hun verleden eigenlijk niet wil weten. "Ze hebben recht op een nieuwe kans. Net als jouw vaas... jij draait het mooie naar voren. Dat doe ik hier ook met de mensen. Hun vaardigheden en hun leuke eigenaardigheden, daar gaat het om."

Ik weet nog dat ik dacht: "Voel jij je ook een beschadigde vaas?"

Dat durfde ik niet hardop te vragen.

Foto: Purple Pencil Project

Kees was ooit zelf de weg naar de arbeidsmarkt kwijt. Hij heeft er nooit serieus over willen praten met mij.

"Ik kwam na de uitzending terug met minder ledematen dan dat ik ging", grapte hij cynisch. Pas toen z'n vriendin hem voor een ultimatum stelde zocht hij hulp voor zijn PTSS.

Creatief gaf hij het gesprek een wending door te proclameren:

*"The birds they sang at the break of day
Start again, I heard them say*

Don't dwell on what has passed away....

Mooi hè? Uit een liedje van Leonard Cohen."

Gistermiddag keek hij oprecht verrast toen ik een zwaar gehavend kommetje wilde afrekenen. Ik wachtte zijn vraag niet af en vertelde hem over mijn voornemen om een Kintsugi workshop te gaan volgen.

"Je gaat kinwatte?!" vraagt Kees.

"Kintsugi is oude Japanse kunst. Tijdens de workshop leer ik het aardewerk te reinigen, de scherven te lijmen en

uiteindelijk de breuklijnen te herstellen met gouden verf. In plaats van verbergen, worden de littekens juist geaccentueerd."

Kees luistert aandachtig.

"Er schuilt een filosofie achter: de symboliek van genezing en veerkracht. Mijn kommetje is straks zorgvuldig in ere hersteld; 't is sterker, mooier en dierbaarder dan vóór de breuk. Het staat symbool voor alles wat ik heb meegemaakt en hoe ik 'n ander en sterker mens ben geworden."

"There is a crack in everything, that's how the light gets in", zingt Kees begripvol en geeft mij een escape om mijn verhaal niet nader toe te lichten.

"Cohen zeker?"

Hij knikt.

Op de fiets naar huis denk ik: "Kees is niet te vergelijken met een naar de muur gekeerde, beschadigde vaas. Veteranen als Kees zijn als een Kintsugi kommetje."

IN THE PICTURE

Walter Pullens

As Samawah, Irak 2005, SFIR-missie. In een incorrect militair tenue op de foto want rubberlaarzen hoorden niet tot de standaard uitrusting. Deze kwamen echter wel heel goed van pas na een regenbui van 36 uur die we vlak na onze aankomst in januari op ons dak kregen. Onze tent werd aan de binnenkant bijna net zo nat als aan de buitenkant en het blauwe zeil hebben we aangebracht om het regenwater bij onze bedden vandaan te houden. De grond was zo hard dat het water niet weg kon en in no time was het kamp veranderd in een grote modderpoel.

In die blub deden wij, van het Redostdet (Redeployment ondersteuningsdetachement) ons werk: containers inpakken voor de thuisreis. Uiteraard waren de gevaarlijke stoffen mijn pakkie aan, maar als team hebben we heel divers materiaal ingepakt. Gelukkig vonden we dus een container met een voorraad rubberlaarzen die we dan ook dankbaar in gebruik hebben genomen.

De foto is van begin maart en het was niet voor de eerste keer dat ik op een uitzending mijn verjaardag vierde. Deze keer was ie wel extra bijzonder want mijn vrouw was al een paar maanden zwanger en op deze dag kregen we te horen dat we een jongetje zouden krijgen. Geen feest zonder taart en rechts op het bed staat de bevroren appeltaart te wachten op consumptie.

Ik wil Ted Zantvoort nomineren voor de volgende editie.

STADSWANDELING AMERSFOORT

Roy Uchtman

Op 5 maart was het dan zover en de coronapandemie liet het nog toe ook: de stadswandeling in Amersfoort, een activiteit georganiseerd door de VVRB&T.

In De Palm pit bij de Historische Collectie van ons regiment werden we hartelijk ontvangen met een kop koffie. Na het binnenstromen en verwelkomen van de deelnemers kregen we een inleidend praatje over het programma.

Vanuit Soesterberg konden we gebruik maken van busvervoer naar Amersfoort. Daar aangekomen liepen we naar het Lieve Vrouweplein waar nog een aantal deelnemers bij ons aansloot.

Laat ik beginnen met wat we op het einde van de wandeling hoorden; het ontstaan van de naam Amersfoort. In de gracht aan de Havik is een reliëf ingemetseld van een koe die wordt voortgetrokken op een voorde (een doorwaadbare plaats) waar men de rivier de Eem (vroeger: de Amer) kon oversteken. U raadt het al 'Amer voorde' werd Amersfoort.

Terug naar begin, de route startte bij Onze Lieve Vrouwetoren van 98 meter hoog, waar we ingedeeld werden in vijf groepjes van 6-8 personen bij een gids van het Gilde Stadsgidsen Amersfoort. Trots vertelde de gids dat de toren op de derde plaats staat in Nederland. De Domtoren in Utrecht en de Nieuwe Kerk in Delft zijn hoger. En hoewel de Groningers met de Martinitoren graag op de derde plaats zouden staan blijven ze met 97 meter toch lager.

De toren met de bijnaam 'de Lange Jan' is het centrale punt van de Nederlandse kaartprojectie van de Rijksdriehoekmeting. Het middelpunt van de toren is het kadastrale punt.

In 1259 kreeg Amersfoort stadsrechten en mochten ze beginnen met het bouwen van een stadsring. Echter door een inschattingsfout van het aantal inwoners werd de eerste stadsring, omringd door muurwoningen, te krap om de stad gebouwd en al snel volgde een tweede stadsring.

In Amersfoort waren in het verleden meer dan 300 bierbrouwerijen. Dit was het gevolg van schoonwater uit het oosten, de Utrechtse heuvelrug. En nog is het water erg schoon en het wordt zelfs gebotteld en verkocht onder de naam Sourcy. Terwijl - zo vertelde de gids - de Amersfoorters er hun toilet mee doorspoelen!

Onze route liep ook langs een bekende bierbrouwer, de bierbrouwerij "de Drie Ringen" waar je binnen kan lopen en wat er erg gezellig uitzag.

Vlak daarbij was de koppelpoort uit 1456! De toegang tot Amersfoort via het water bestond vroeger uit 3 poorten. De belangrijkste was de Waterpoort. Om de poort te openen moesten vroeger in de Waterpoort zes gevangenen iedere ochtend, drie in een rad aan weerszijden, lopen om de deur van de sluis omhoog te draaien. Raddraaiers dus. Amersfoort ging dan open. Het sluiten van de poort was tevens om te voorkomen dat Amersfoort onderliep.

Na afsluiten van de Zuiderzee werd de poort niet meer gebruikt. Tijdens de watersnoodramp van 1916 had Amersfoort toch hoog water en werd besloten de Waterpoort te restaureren.

De bekendste Amersfoorter is Mondriaan (1872 - 1941), het stadhuis draagt zijn naam.

Een andere wetenswaardigheid is dat Amersfoort nog de enige Beiaardsschool heeft in Nederland.

De belangrijkste kerk in Amersfoort is de Sint Joriskerk, gebouwd in 1534. Het was toentertijd een Rooms Katholieke kerk. In 1579 werd het echter protestants en werd het de Joriskerk om in 1966 weer de St. Joris te worden.

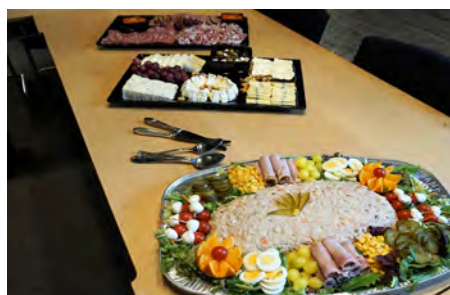
WIJNPROEVERIJ

Na de stadswandeling te Amersfoort werden we weer door de bus teruggebracht, waar de meeste deelnemers in De Palmpit bleven voor een - inmiddels traditionele - wijnproeverij onder begeleiding van de RC Marc Souman.

We werden verwelkomd met een Italiaanse Prosecco en volgens het thema Lente, volgden nog enkele witte wijnen; een Duitse Riesling, een Portugese Esperao en een Spaanse Verdego. Er volgde nog een Rosé waarvan we unaniem het etikette mooier vonden dan de wijn zelf.

Tijdens de pauze was er een heerlijk buffet en gelegenheid om gezellig bij te praten met andere leden. Vervolgens tijd voor de rode wijnen uit o.a. de Languedoc (Frankrijk), Piemonte (Italië) en Argentinië.

Evenals de vorige wijnproeverijen is het fijn dat we ondertussen leren te ruiken en te proeven. En een aantal wijnen smaakten naar meer... laat de lente maar komen!

Regimentsoverdracht B&T

MOVER BIJ HQ ISAF

Geplaatst bij het hoofdkwartier (Headquarters (HQ) van 1 GNC (1 German/Netherlands Corps) word ik eind 2006 aangewezen voor een uitzending als Stafofficier (SO) *Movement Surface* (tijdelijk majoor) bij HQ ISAF in Kaboel.

Na een opwerktraject met o.a. cursussen in Stavanger en Latina vertrek ik op zondag 1 juli 2007 vanaf Vliegbasis Eindhoven naar de Verenigde Arabische Emiraten. Op Eindhoven tref ik mijn buddy Willy, ook van 1 GNC. Na een aantal nachtelijke uurtjes op het warme asfalt van de vliegbasis Al Min Had (VAE) worden we de volgende dag in een Italiaanse C-130 naar KAF (Kandahar Air Field) gevlogen.

Aldaar een kort introductieprogramma gevolgd en op dinsdag 3 juli door naar Kaboel. Op KAIA (Kaboel International Airport) worden we opgevangen door de collega's van de APOD (*Airpoint of Disembarkation*). Ook daar een briefing en na de maaltijd kunnen wij meerijden met een transport van de BSB (Brigade speciale beveiligingsopdrachten). Zodra de poort van het vliegveld opengaat absorbeer ik de eerste indrukken van deze miljoenenstad. Asfaltwegen en zandpaden, prachtige huizen en hotels maar ook schamele houten hutjes, vrouwen in

Peter Koenen

boerka's, spelende kinderen, brommers en gele taxi's. Na een rit van een klein half uur rijden we de *Green Zone* binnen.

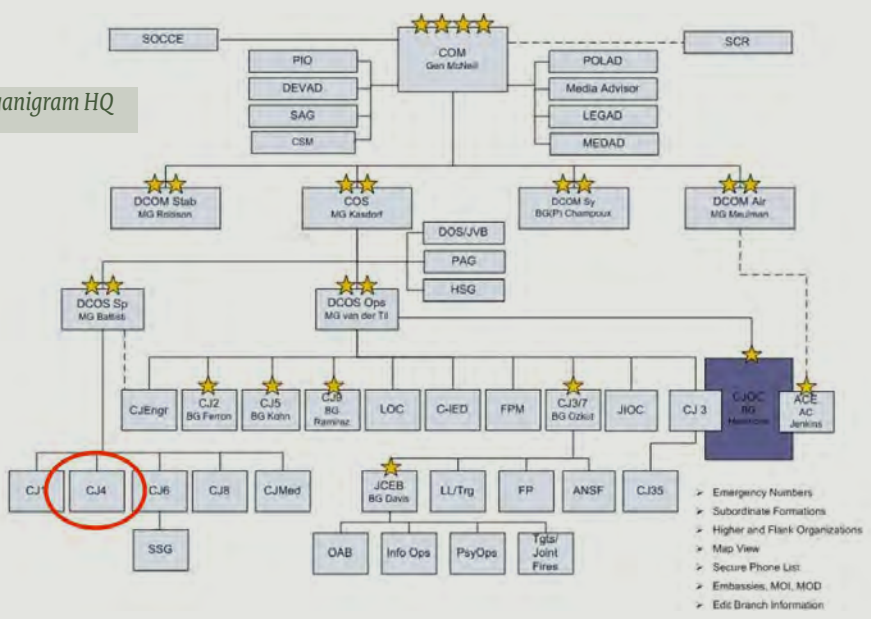
Het hoofdkwartier van ISAF ligt midden in de stad. Deels in de *Green Zone* wonen en werken - op een (te) klein oppervlak - circa 1800 militairen van 30 verschillende nationaliteiten. Ik hoef niet uit te leggen dat voor éénieder de spreek- en schrijftaal Engels is!

Ik word opgevangen door mijn voorganger Tjeerd Dijkstra. Direct door naar de ISAF *Billeting Office* voor o.a. ID card, een computer account, waszak, rantsoenkaart en om een slaapplek te regelen. Wij komen terecht in een transitiegebouw en ik deel voor een kleine week een kamer met een Franse straaljagerpiloot en een Noorse Infanterist. De volgende dag introduceert Tjeerd mij op mijn werkplek. Deze bevindt zich bij de *Joint Theatre Movement Staff* (JTMS) binnen de CJ4 (Sectie Logistiek) van het HQ.

In mijn tweede week vindt de wisseling plaats van een groot deel sleutelfunctionarissen van het HQ ISAF. MNCNE (*Multinational Corps Northeast*) uit Stettin Polen maakt plaats voor CC-Land HQ (*Command Component Land*) uit Heidelberg. Met de komst van het personeel uit Heidelberg neemt ook het aantal Nederlanders bij het hoofdkwartier toe.

De sectie CJ4 heeft drie afdelingen te weten *Logistic Plans*, *Logistic Operations* en *JTMS* en wordt aangestuurd door een Tsjechische kolonel. In dit artikel wil ik mij beperken tot JTMS. In mijn periode werken er 10 functionarissen bij JTMS.

Organigram HQ

Op donderdag 19 mei 2022 wordt de 3e Movers reünie gehouden op de locatie van de Historische Collectie B&T in Soesterberg. De verhalen van de movers spreken tot ieders verbeelding. Iedereen herkent ze uit duizenden: die daar, met die gele jas! Maar er zijn ook movers die werkzaam zijn op een staf. Dit keer een verhaal van Peter Koenen die bij het hoofdkwartier van ISAF een half jaar geplaatst is. Veel collega's hebben dezelfde functie vóór of na hem vervuld. Omdat de schrijver van dit stuk - na zijn FLO - als vrijwilliger aan de slag is gegaan bij bureau Geschiedschrijving van ons regiment, hoopt hij dat dit een aanzet kan zijn voor anderen om hun verhaal ook aan het papier toe te vertrouwen. Zo beschikt bureau Geschiedschrijving over meer dan 40 archiefdozen met verhalen uit de periode Nederlands-Indië en 'slechts' 15 dozen met verhalen en materiaal uit de periode voormalig Joegoslavië en Afghanistan.

JTMS team

De chef is eveneens een Nederlander en daarnaast werken er officieren en onderofficieren uit Spanje, Amerika, Duitsland, Italië en Polen. Wij beschikken over twee bureauruimtes in de welbekende gestapelde containerkantoren. De SO Movement Plans heeft zijn werkplek naast ons bij de collega's van CJ4. Chef JTMS met zijn Italiaanse Admin zitten apart van de planners ITAS (*In Theatre Airlift System*), planners NIA (Nato ISAF Air Bridge) en de SO Movement Surface. Alles net iets te krap, maar voor 6 maanden goed te doen. Tevens werkt er een onderofficier als liaison in het CJOC (*combined-joint operations center*) van het hoofdkwartier.

Werkplek

Wat zijn de taken van JTMS?

- Monitoring and management of overall ISAF movement and transport.
- NATO ISAF Air bridge (NIA) for pax and cargo.
- In Theatre Airlift System (ITAS).
- Theatre Ground Lines of Communication (GLOCs).
- Functional control of Theatre Combined Air Terminal Organisation (CATO) at APODs Kandahar Airfield & KAIA.
- Maximum utilisation of ITAS/National transport assets.
- Liaison with other M&T staffs in theatre to optimize the management of air and ground resources.
- Contribute to HQ ISAF planning process with movement expertise.

Cargo luchtbrug

Pax luchtbrug

NATO Airbridge

JTMS is verantwoordelijk voor de strategische luchtbrug tussen Europa en Afghanistan. De wekelijkse ISAF-vrachtvlucht loopt van Geilenkirchen (DEU) via Bakoe (AZE) naar Kaboel (AFG). Daarnaast zijn er vele, vaak nationale, passagiers- en vrachtvluchten van en naar het inzetgebied. Sommige landen gebruiken een hub om te wisselen tussen tactische en strategische vluchten of om van bemanning te wisselen. Al deze vluchten worden gecoördineerd door AMCC ISAF (*Allied Movement Coördinaten Centre*) gevestigd in Bunker 500 op vliegbasis Eindhoven. Door dagelijks contact te hebben met AMCC houdt ISAF zicht op deze vluchten.

ITAS

In Afghanistan maakt ISAF gebruik van het *In Theatre Airlift System* (ITAS). Dit zijn militaire vluchten die uitgevoerd worden met tactisch luchttransport (*Fixed Wing*) beschikbaar gesteld door diverse aan ISAF deelnemende landen. Het gaat dan met name om de C-160 Transall en de C-130 Hercules. Dit geeft een aantal uitdagingen, zoals de beperkingen in beschikbare vliegtuigen, bepaalde landen vliegen niet op bepaalde locaties, niet iedereen vliegt 's nachts en sommige landen geven prioriteit aan eigen personeel. De drie ITAS planners hebben, door al deze zogenaamde caveats (nationale beperkingen), meer dan een dagtaak om de beschikbare toestellen vol te plannen met vracht en passagiers. De boekingen komen binnen via een geautomatiseerd systeem op de WISE page van ISAF (intranet).

Dagelijks is er overleg tussen JTMS, ACE (*Air Command Element*) van HQ ISAF en de liaisons van de deelnemende landen. Aan het einde van de middag is het zaak om de pax- en cargolijsten klaar te hebben om op de WISE-page te publiceren. Was je aanvraag nu niet gehonoreerd en moest je beslist met een vlucht mee? Dan was het advies om je bij de terminal te melden met de vraag: *“Is there space available?”* Er was altijd wel een aantal personen die niet op kwam dagen. En zo ontstond de gevleugelde kreet: *“Can you say space A?”*

GLOCs

Ik was als stafofficier *Movement Surface* verantwoordelijk voor de *Ground Lines of Communication* (GLOCs). We hebben het dan over de *Theatre Controlled Routes* (TCR), de *Main Supply Routes* (MSR) en de spoorwegen.

In 2007 beschikte Afghanistanslechts over een paar kilometer spoorweg in het noorden van het land. De plaats Hairaton, grensplaats met Oezbekistan, had de beschikking over een spooreplacement. Tijdens mijn plaatsing bij het hoofdkwartier kwam het verzoek van ons hoger niveau, *Allied Joint Force Command* (JFC) in Brunssum, om dit stuk spoorlijn en bijbehorende infra te verkennen. Dit vanwege de plannen om

in de toekomst Afghanistan ook via het noorden te kunnen bereiken voor rotaties en bevoorrading. Tot dan toe wordt er alleen gebruik gemaakt van de modaliteiten lucht- en zeevervoer via Pakistan.

Afghanistan was verdeeld in 5 regionale commando's (*RC North, East, South, West en Central*). De benamingen van het militaire wegennet is vastgelegd in vaste procedures van de NAVO. Zo hebben de routes in *RC North* de namen van planeten en *RC Central* gebruikt kleuren.

Dagelijkse ontvang ik rapportages (de zogenaamde *Movement Situation Reports* (MOVSTREP)) van de RC's . Samen met de informatie uit de vele andere rapportages wordt het *route status rapport* op de WISE-page bijgewerkt. Per route is er gedetailleerde route-informatie beschikbaar. Gegevens over onder andere de breedte van wegen, wegverharding, bermen, bruggen, viaducten en duikers is vastgelegd in *Route Registration Sheets*. Dit wordt in samenspraak met de genieofficier verwerkt door mijn *counterparts* bij de RC's.

In voorkomend geval wordt samen met de *SO Movement Plans* een bijdrage geleverd aan het planningsproces als het gaat om de inbreng van verplaatsingsexpertise. Het inzetten van de reserve troepen van Command ISAF is hiervan een voorbeeld. ISAF beschikt zelf niet over additionele transportmiddelen. Wel is er een contract om civiele middelen in te huren. Denk hierbij aan de *jingle trucks*. Nauw overleg met de G8 (financiën) is hierbij noodzakelijk.

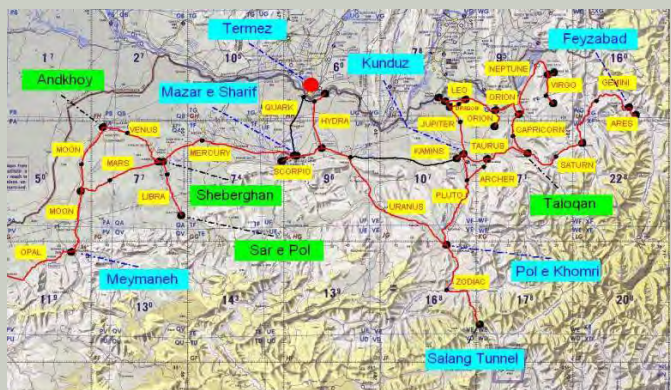
Het naast hoger niveau, JFC Brunssum, wordt wekelijks bijgepraat in een videoconferentie en ontvangt van mij de wekelijkse *Movement Assessment Report* (MOVASSESREP).

In het najaar wordt de SOP SNIC (*Standard Operating Procedure Snow*

A/C	Nation	Commitment (Flight Hours)	Caveats/Limitations/Remarks
C-130	CAN	75 hrs/month	No airfield limitations.
	ITA	80 hrs/month	Cannot operate through Camp Bastion, Tarin Kowt.
	GBR	80 hrs/month	National tasks take priority. Cannot operate through Kabul during daylight. Cannot operate through Chaghcharan, Farah.
	USA	3 missions/week (= 60 hrs/month)	No airfield limitations.
C-160	FRA	120 hrs/year ISAF + 440 hrs/year Tripartite priority	Daylight missions only. Cannot operate through Feyzabad, Farah, Herat. Standing diplomatic clearance for Pakistan.
	DEU	150 hrs/month	Cannot operate through Camp Bastion, Tarin Kowt, Meymaneh, Feyzabad.

Space A en Caveats

Theatre Route Network in RC North

and Ice Cleaning) weer onder de aandacht gebracht van alle eenheden. Bijzondere aandacht gaat daarbij uit naar de Salang Pass & Tunnel, de verbinding tussen Kaboel en RC North en de Khyberpass: de verbinding Pakistan met Afghanistan. In de winterperiode moet er rekening gehouden worden met ernstige beperkingen op deze routes. Hiervoor vindt regelmatig overleg met de genie-officier plaats.

Gebrek aan inzicht

Eén van de pijnpunten binnen ISAF was het gebrek aan inzicht van de vele wegverplaatsingen in de *Joint Operations Area* (JOA). De nadruk lag hierbij niet op het konvooi rijden, maar meer op de operatie. Het waren zorgvuldig geplande en voorbereide acties waarvoor het hoger niveau (lees RC) toestemming moest geven. Niet alleen de coalitiepartners, maar ook de vele *Non-Governmental Organizations* (NGO's) en *contractors*; denk aan KL III en het verplaatsen met konvoeien. Overleg met de NGO's en *contractors* heeft ertoe geleid dat ook deze konvoeien 'gepland' konden worden.

Samen met *RC South* is gestart om binnen alle RC's de militaire en civiele konvoeien op te nemen in een *Overview convoys*. Deze informatie werd beschikbaar gesteld aan het CJOC zodat er nog adequater gereageerd kon worden bij problemen.

Ook veel in- en uitgaande nationale vluchten moeten gemonitord worden. In september 2007 is daarvoor een aantal cursusdagen georganiseerd op het HQ waar NC3A (*NATO Consultation, Command and Control Agency*) de gelegenheid heeft gekregen om de *movers* van alle RC's en HQ ISAF in te wijden in de mogelijkheden van EVE (*Effective Visible Execution*). Vanaf dat moment is dit programma uitgerold bij de *movers* van de RC's en bij CATO (*Combined Air Terminal Operation*) op KAIA en KAF. Zo ontstond er niet alleen een beter inzicht in de vliegbewegingen maar ook de pax- en cargolijsten waren sneller beschikbaar.

Momenten van ontspanning op het hoofdkwartier.

Naast een kop koffie op de werkplek waren er diverse locaties binnen het hoofdkwartier waar dat in een ontspannen sfeer ook kon. Zo is er een buiten terras genaamd *Destille Garden*, de *Milano bar* en het *Danish Café*. Perfecte plekken om even anderen dan de naaste collega's te spreken.

Naarmate ik langer op het hoofdkwartier geplaatst ben en meer thuis raak in de werkzaamheden, ontdek ik de sportzaal. Altijd goed om daar de zinnen even te verzetten. Een rondje hardlopen binnen de muren van het kamp kan natuurlijk ook. Maar omdat Kaboel op een hoogte van ongeveer 1800 meter ligt, was het zaak om rustig aan te beginnen. Daarnaast kon je op de zomerse dagen behoorlijk last hebben van de luchtvervuiling in deze miljoenenstad.

De avonden worden over het algemeen doorgebracht in de Nederlandse huiskamer. Naast de wekelijkse 'Keek op de week' was daar ook gelegenheid om even geen Engels te praten.

Op de vrijdagmorgen was het 'Low Ops'. De bureaus zijn dan tot 13.00 uur minimaal bezet. Gelegenheid om een uurtje langer op bed te liggen en eventueel de wekelijkse markt 'binnen de muren' van het HQ te bezoeken.

Afsluiting

Na ruim zes maanden arriveert mijn opvolger Dré Kerstjens en mag ik mij, na een HOTO (*hand-over-take-over*) van een halve dag, gaan voorbereiden op mijn terugreis. Inmiddels heeft de winter zijn intrede gedaan. Dinsdag 15 januari 2008 verlaat ik het hoofdkwartier. Vanwege de weersomstandigheden lukt het uiteindelijk om op vrijdag de 18e te vertrekken vanaf Kandahar. Twee Engelse C-130 toestellen vliegen ons naar Kamp Mirage in de VAE. Aan boord bevinden zich de stoffelijke overschotten van korporaal Aldert Poortema en sldi Wesley Schol. Zij zijn eerder die week gesneuveld bij gevechten in Uruzgan. De rampceremonie op Kamp Mirage maakt die vrijdagavond diepe indruk op mij en mijn collega's.

Destille Garden

Milano Palace

MOK EN EOVS UITREIKING

Vrijdagmiddag 4 maart mocht de Regimentscommandant postuum het Mobilisatie Oorlogskruis (MOK) en het ereteken voor Orde en Vrede (EOV) uitreiken aan de nabestaanden van dienstplichtig korporaal Pieter Blad en reserve eerste luitenant Johannes Henricus Versteeg.

Beide inmiddels overleden militairen hebben zich ingezet voor het vaderland en de vrede.

Johannes Versteeg werd in 1939 als reserve officier bij de Genie opgeroepen en ingelijfd bij het Vrijwillig Landstorm Korps Vaartuigendienst (VLSK VTD) en later in 1941 als commandant van een herstelwerkplaats in MEDAN (Nederlandsch Indië). Na een langdurige en zware tijd als krijgsgevangene te hebben moeten werken aan de Pakanbaru spoorlijn, werd hij 15 augustus 1945 bevrijd en ergens in Sumatra weer tewerkgesteld. John is in 1947 teruggekeerd naar Nederland en ontslagen bij het KNIL Van 1956 tot medio jaren zeventig heeft hij gewerkt bij de Technische Dienst en is uiteindelijk

als majoor de dienst uitgegaan in 1974. De overste Souman mocht de versierselen en de oorkondes behorende bij het MOK en EOVS overhandigen aan zijn dochters Annelies en Babette en kleindochters Ellen en Margo.

Pieter Blad kwam uit Haarlem en werd ingelijfd op 1 juni 1937 bij het Korps Motor Dienst op de Ripperdakazerne in Haarlem. Hij werd bevorderd tot korporaal ebn ging m.i.v. 17 september 1938 met Groot Verlof.

Gedurende de oplopende spanningen in Europa, mobiliseerde Nederland en werd Pieter wederom opgeroepen en werd hij ingedeeld bij het mobilisabele

Het Mobilisatie-Oorlogskruis

was bestemd voor militairen en oud-militairen, die na 6 april 1939 en voor 20 mei 1940 ten minste 6 maanden in dienst waren. Of voor hen die na 9 mei 1940 en voor 19 mei 1940 in dienst waren buiten vijandelijk of door de vijand bezet gebied. De onderscheiding wordt toegekend door de minister van Defensie.

Het Ereteken Orde en Vrede

is bedoeld voor militairen van de 3 krijgsmachtonderdelen en van het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger. Zij moeten in Nederlands-Indië en de aangrenzende zeegebieden tussen 3 september 1945 en 4 juni 1951 ten minste 3 maanden in werkelijke dienst zijn geweest. Het ereteken wordt uitgereikt door of namens de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

18 Regiment Veldartillerie. Na de capitulatie in 1940 werd Pieter op 11 juni wederom met Groot Verlof gestuurd.

De versierselen en oorkonde behorende bij het MOK werden overhandigd aan zijn dochters, zoon en kleinzoon en hun partners.

Voor deze plechtigheid werden beide families uitgenodigd in onze Historische Collectie waar zij na een kopje koffie en goed verzorgde lunch door de Ikol Michel Vial werden rondgeleid door de collectie. Na de officiële plechtigheid werd door de waarnemend Regimentsadjudant Geert Peters een toast uitgebracht op beide gedecoreerden, hun familie en het Regiment!

De RC dankte de medewerkers van bureau Geschiedschrijving en de Historische collectie voor hun bijdrage aan deze voor de nabestaanden belangrijke en indrukwekkende dag. De families toonden zich zeer gewaardeerd en waren vol lof over deze middag.

ANEKDOTE

Frits van der Ley

LESJE “functioneel militaire meerdere” TOEGELICHT

Als militair leerde je respect te hebben voor elkaar en voor de militaire rangen. Er bestonden “militaire meerdere” en was overduidelijk dat het ging om rangen en was de een hoger in rang dan de ander.

En dan was er ook nog het fenomeen “functioneel militair meerdere”.

Tijdens de lessen militaire krijgstucht (tot in den treure) werd als voorbeeld aangehaald: De wachtgebende soldaat en de generaal die in de auto, met chauffeur, aan de poort stond. De wachtgebende had er alle recht toe, dat de generaal zich identificeerde en sommigen maakten daar ook nog gebruik van. Het werd een soort sport en tja, ze hadden alle recht daartoe. Soms moest de wachtcommandant of OKP eraan te pas komen om de boel te sussen.

Zo was ik wachtcommandant in Split. Alle voertuigen van het Support Command stonden daar geparkeerd en moest “de plaat” uiteraard bewaakt worden. Te weinig wachtgebenden en had de CSM om meer personeel gevraagd. Die aanvraag werd gehonoreerd. Twee kolonels meldten zich in het wachthuisje en dacht ik, dat het twee “hotemetoten” waren. Bovendien beiden een “zon” op de borst, gebrevetteerd dus. Ze gaven aan dat zij de twee wachtgebenden waren die door de staf waren gestuurd. Ik dacht, je kunt me alles vertellen, maar twee kolonels als wachtgebenden? Ben ik in ‘Banana-Split’ beland of zo?

In een halfduister wachtlokaal met een bureaulampje, keek ik nog eens goed naar hen en zag ik dat het geen “zon” was op de borst, maar een aesculaap! Het waren medici! Later bleek een chirurg en een anesthesist. Iedereen moest kunnen wachtlopen!

Ze vroegen wat de orders waren en aangegeven dat zij per toerbeurt wacht moesten draaien met de daaraan verbonden patrouilles. Dat was geen probleem! Dat gingen ze samen wel even doen! Zogezegd, zo gedaan! Later besefte ik mij dat het niet verstandig was om beiden tegelijkertijd in te zetten. Ik heb ze uit elkaar gehaald en met de anderen laten wachtlopen. Ze keken eerst beteuterd; blijkbaar was het onderweg wel gezellig! Ze gaven aan dat ik de baas was ter plekke en dat ze mijn instructies opvolgden; uiteindelijk snaptten ze mijn overweging.

Twee kolonels als wachtgebenden, hoe verzin je het?

Heb dit voorbeeld altijd gebruikt tijdens de lessen die ik daarna gaf. Is een keer wat anders dan een generaal die aan de poort staat...

Wij zijn op zoek naar jou!

Heb jij ook dat ene grappige verhaal, of juist dat ontroerende of onvergetelijk moment? Die anekdote die eigenlijk alleen maar bij Defensie kan gebeuren? Schroom niet en stuur je verhaal (eventueel met foto) in naar de redactie: Communicatie@veteranenbent.nl. Frits start dit nummer met zijn anekdote. Ben jij de volgende?

Jeroen Hoeksel

EENHEID UITGELICHT

DEFENSIE RIJSCHOOL

Geschiedenis

Voor de geschiedenis van de Defensie Rijschool moeten we terug naar het jaar 1806. “Toen hadden we toch nog geen voertuigen?!”, hoor ik u denken.. Nee dat klopt, de eerste rijlessen werden te paard gegeven.

De eerste instructeurs worden opgeleid op de Rij- en Veeartsenrijschool in Leiden. Daar komt in 1807 Den Haag en in 1810 Zutphen bij. In 1810 wordt alles opgeheven omdat Nederland wordt ingelijfd door Frankrijk.

In 1815 wordt er weer een start gemaakt en wordt de Koninklijke Kweek- en Rijschool opgericht en wordt het toegevoegd aan de Artillerie- en Genieschool te Delft. In 1848 wordt de Rijschool der KMA opgeheven i.v.m. de dreiging door de Franse revolutie.

Op 1 december 1857 wordt de Rijcursus Haarlem opgericht (dit wordt ook wel als de oprichtingsdatum gezien).

In 1860 volgt de verplaatsing naar Venlo. De instructeurs van de school zelf worden opgeleid in Wenen of Hannover.

Na een aantal jaren in Venlo te hebben doorgebracht, verhuist het geheel naar Amersfoort in 1886.

Tot 1914 blijft de situatie stabiel. Instructeurs worden internationaal beroemd en gevreesd om hun prestaties. In 1911 en 1912 waren zij winnaars van de America Cup.

In 1914 wordt i.v.m. de mobilisatie de Rij- en Hoefsmidschool (RHS) opgeheven. Deze wordt in 1917 weer opgericht.

Tussen 1918 en 1939 is er niet veel bekend over de ontwikkeling van de logistieke rijopleiding.

In 1931 had het Depot Cavalerie vijf pantserwagens, in 1935 drie pantserwagens, 1936 twaalf pantserwagens landverkenning en in 1938 komen daar nog de motoren bij.

De periode 1945 tot 1970 wordt aangemerkt als een ‘georganiseerde chaos’. Mechanisering en motorisering Krijgsmacht, Wapen- en dienstvakgebonden rijopleiding en de Rij-instructeursopleiding bij de Rij- en Tractieschool(RTS).

In de 70-er jaren is de oprichting van Commando Opleidingen Koninklijke Landmacht(COKL).

Uiteindelijk volgt er in 1998 de oprichting van het OCRIJ als enige Rijopleidingseenheid.

In opleidingsland groeit steeds meer het besef dat ‘de klant’ niet alleen behoefte heeft aan opleidingen, maar ook steeds meer aan trainings- producten en -ondersteuning. Daarom heeft het Commando Opleidingen Koninklijke Landmacht (COKL) haar organisatie opnieuw ingericht. Hierdoor is het COKL getransformeerd tot een Opleidings- en Trainingscommando (OTC). In dit kader zijn alle opleidingscentra (OC) omgevormd tot Opleidings- en Trainingscentra (OTC).

Hiertoe heeft de C-OCRij besloten de naam van het OC te wijzigen in Opleidings- en Trainingscentrum Rijden (OTCRij). De OTC-gedachte is gebaseerd op het ondersteunen van de operationele commandant bij de planning, voorbereiding en de uitvoering van opleidingen en trainingen.

Vanaf mei 2003 is het OCRij gevestigd op de Generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne / Strijpse Kampen in Oirschot.

Noot: voor de gehele uitgebreide geschiedenis kunt u contact opnemen met de redactie.

Missie OTCRIJ

"Wij stellen ons als doel de Krijgsmachtdelen te voorzien van op elke situatie voorbereide en inzetbare militaire chauffeurs. Dit doen wij op basis van ons mandaat, verkregen door ons unieke kennis, ervaring en expertise.

Wij streven er naar om 's werelds meest moderne en vooruitstrevende militaire rijopleidingscentrum te zijn.

Hierbij staat de mens centraal.

Door te zeggen wat wij doen, te doen wat wij zeggen en te laten zien dat wij doen wat wij zeggen, geven wij inhoud aan de gedragscode."

Tradities

De huidige standplaats van 11 Bevoorradingscompagnie is Bij het 40 jarig bestaan in 1898 wordt ter nagedachtenis aan Stephan Jan van Huguenin (directeur RHS van 1872 tot 1886) een beker voor hem geschonken. Dit wordt de indrinkbeker voor de directeur/commandant.

In 1917 wordt de Baron van Oldeneelbeker aangeboden (directeur RHS van 1907 tot 1914). Deze beker wordt de indrinkbeker voor de nieuwe RHS instructeurs.

Standplaats en taken

Opleidings- en Trainingscentrum Rijden

Het OTCRij is gevestigd op de Generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne / Strijpse Kampen in Oirschot.

Het OTCRij is als Single Service Management organisatie o.a. belast met het voor alle krijgsmachtdelen verzorgen van rijopleidingen waaraan de afgifte van een militair rijbewijs is gekoppeld. C-OTCRij is belast met de (beleids)voorbereiding en uitvoering op het gebied van rijopleidingen, van aan rijopleidingen verwante opleidingen en van verkeersveiligheidsaangelegenheden betreffende de rijopleidingen en het chauffeursgedrag.

Behalve het verzorgen van de rijopleidingen ondersteunt OTCRij bovendien de gewenste aanvullende scholingsbehoefte zoals de chauffeurstraining voorafgaande aan oefeningen in andere omstandigheden dan die in Nederland gebruikelijk zijn. Het OTCRij verzorgt niet alleen rijopleidingen. Ook bergingsopleidingen, opleidingen tot militair rij-instructeur en militair rij-examinator behoren tot het takenpakket evenals trainingen van chauffeurs tijdens oefeningen en uitzendingen. Het OTCRIJ heeft dependances in Amersfoort, Havelte, Schaarsbergen en Stroe.

JAARREKENING 2021 VERENIGING VETERANEN

Hans Kemink

Hierbij bied ik u de Jaarrekening 2021 aan van de Vereniging Veteranen Bevoorradings- en Transporttroepen. Deze Jaarrekening, bestaande uit Winst- en Verliesrekening en Balans, kenmerkt zich door twee aspecten: het vrijwel volledig ontbreken van inkomsten en uitgaven voor reünies en activiteiten, als gevolg van de coronapandemie en het terugdringen van de omvang van het Eigen Vermogen. De Jaarrekening wordt aangeboden samen met de Begroting voor 2022.

WINST- EN VERLIESREKENING:

- De post 'Bijdragen leden' benadert met € 12.488,77 de aanname in de Begroting 2021. Hiervan werd € 856,- overgemaakt als donatie. Op 31 december 2021 hadden 37 leden hun contributie nog niet betaald ondanks diverse acties van het Dagelijks Bestuur: contributiebriefjes, herinneringsbriefjes, mails, telefoongesprekken en een artikel in Veterans B&T.
- De post 'Veterans B&T' omvat de kosten voor 3 edities. Het Regiment heeft destijds toegezegd de kosten voor de 1e edities van 2019 t/m 2021 voor haar rekening te nemen.
- De post 'Reiskosten' is met € 1.651,25 bijna € 350,- meer dan vorig jaar, mede als gevolg van de wijziging van de kilometervergoeding van € 0,19 naar € 0,25.
- De post 'ICT': De kostentoeename van deze post is het gevolg van de vervanging van de laptop van de Commissie Promotie (€ 529,01), het aanschaffen van 2 externe SSD schijven voor de penningmeester (€ 229,-) en als nieuwe vaste onkostenpost de jaarlijkse bijdrage aan de website en app van het regiment (€ 840,-).
- De post 'Kosten Activiteiten' betreft uitsluitend de kosten van de Wijnproeverij op 17 november.

- De voorraad pennen en stickers, de zogenaamde weggeefartikelen, ter waarde van € 209,88 zijn in één keer afgeschreven.
- Zoals toegelicht tijdens de Algemene Leden Vergadering is in 2021 begonnen met het afbouwen van het Eigen Vermogen naar € 30.000,-. Dit is onder meer bereikt door het verstrekken van een cadeau-kaart ter waarde van € 15,- aan alle leden (in totaal € 13.094,19) in december 2021. Daarnaast hebben in juli 2021 t.g.v. Veteranendag alle leden een chocolade veteranenspel ontvangen (€ 3.262,50). Beide eenmalige uitgaven staan apart vermeld in de Winst- en Verliesrekening.
- Ten behoeve van meer inzichtelijkheid zijn de volgende posten gesplitst: De post 'Inkomsten Reünies en Activiteiten' is gesplitst naar 'Bijdragen Reünies' en 'Bijdragen Activiteiten'. De post 'Kosten Reünies en Activiteiten' is gesplitst naar 'Kosten Reünies' en 'Kosten Activiteiten'.

Als gevolg van de extra eenmalige uitgave sluit de Winst- en Verliesrekening met een nadelig saldo van € 18.433,37. Hiermee is een aanzienlijk deel van de beoogde vermindering Eigen Vermogen bereikt.

BALANS:

Van 2016 tot en met 2020 stond een post aan de Passiva-zijde van de Balans die daar niet op thuis hoorde: de post 'Bijdrage Vrienden Regiment B&T'. Het bedrag onder deze post bedroeg samen met het bedrag onder de post 'Voorzieningen aankoop Relatieartikelen' precies € 10.000,-. Men was er van uitgegaan dat dit bedrag - dat de totale aanvangswaarde van de relatieartikelen vertegenwoordigde - beschouwd moest worden als een in 2016 aangegane schuld. Het verschaffen van € 10.000,- in 2016 door de CLAS is echter gedaan als gift / bijdrage en kan dus niet als schuld worden aangemerkt.

- Gezien bovenstaande argumentatie en conform de aanbeveling van de Kascontrolecommissie komt onder Passiva de post 'Bijdrage Vrienden Regiment B&T' niet meer voor.

Winst- en Verliesrekening 2021			
DEBET		CREDIT	
Bijdragen Leden	€ 12.488,77	Veterans B&T (3 edities)	€ 7.900,32
Regeling Reunie Faciliteiten	€ -	Bestuurs- en Representatiekosten	€ 742,02
V-Fonds	€ -	Secretariaatskosten	€ 290,59
Bijdrage Veteranenplatform	€ -	Reiskosten	€ 1.651,25
Bijdragen Reünies	€ -	ICT	€ 2.076,00
Bijdragen Activiteiten	€ -	Kosten Reünies	€ 302,50
Inkomsten overig (advertentie, rente etc)	€ -	Kosten Activiteiten	€ 515,87
Winst uit Verkoop Relatieartikelen	€ 66,66	Ledenwerving en Promotiemateriaal	€ -
		NOS	€ 19,20
		Verzekeringen (Aansprakelijkheid Bestuursleden)	€ 272,25
		Lidmaatschappen (Vereniging Veteranen Platform)	€ 125,00
		Afschrijving vaste activa (laptop)	€ 110,57
		Bankkosten Zakelijke Rekening	€ 343,58
		Afschrijving Voorraad Relatieartikelen	€ 209,88
		Bankkosten Rekening Relatieartikelen	€ 73,08
		Attentie t.g.v. Veteranendag	€ 3.262,50
		Eenmalige verstrekking cadeaukaarten	€ 13.094,19
Nadelig Saldo	€ 18.433,37	Batig Saldo	
	€ 30.988,80		€ 30.988,80

BEVOORRADINGS- EN TRANSPORTTROEPEN

- De post 'Voorziening inkoop Relatieartikelen' is het bedrag wat nodig is om de gezamenlijke waarde van de posten 'Voorraad Relatieartikelen' en 'Banksaldo Rekening Relatieartikelen' op € 10.000,- te brengen.
- De post 'Eigen Vermogen' was op 31 december teruggebracht naar € 33.409,49.

Balans per 31-12-2021			
ACTIVA		PASSIVA	
Banksaldo Zakelijke Rekening	€ 7.884,52	Voorziening Inkoop Relatieartikelen	€ 141,06-
Banksaldo Rekening Relatieartikelen	€ 2.113,98		
Banksaldo Spaarrekening	€ 14.000,00		
Voorraad Relatieartikelen	€ 8.027,08	<i>Eigen Vermogen</i>	€ 33.409,49
Vaste Activa (restwaarde Laptops)	€ 659,40		
Kas	€ 280,95		
Vooruit betaalde kosten reünies 2022	€ 302,50		
	€ 33.268,43		€ 33.268,43

BEGROTING 2022

Ondanks de donkere coronawolken is de begroting 2022 opgesteld met een positieve vooruitblik: er staan 4 reünies en 2 activiteiten gepland.

- De post 'Bijdragen leden' wordt in vergelijking met vorige jaren aanzienlijk lager ingeschat door de wijziging van de contributie voor het jaar 2022 van € 15,- naar € 10,-. Het betreft één van de maatregelen om de omvang van het Eigen Vermogen omlaag te brengen met een verwachte vermindering van € 3.750,-.
- De posten 'Bijdragen reünies' respectievelijk 'Kosten reünies' betreffen de voorgenomen reünies LogOps Afghanistan, Support Command, Movers en de gezamenlijke reünie met 1VN(NL/BE)TBat. Dit wordt in juni 2022 nog aangevuld met een reünie voor de leden van 43 AAT.
- De posten 'Bijdragen Activiteiten' respectievelijk 'Kosten Activiteiten' betreffen de voorgenomen BFT Ardennen en een stadswandeling. Hierbij is er vooralsnog van uitgegaan dat deze kosten voor een deel (€ 1.500,-) ten laste zullen komen van de vereniging maar dat kan nog wijzigen: Het betreft één van de financiële knoppen waaraan gedraaid kan worden om invloed uit te oefenen op de hoogte van het

Begroting 2022			
BATEN		LASTEN	
Bijdragen Leden	€ 8.500	Veterans B&T (4 edities)	€ 10.500
Bijdragen Reünies *)	€ 13.500	Bestuurs- en Representatiekosten	€ 800
Bijdragen Activiteiten **)	€ 3.000	Secretariaatskosten	€ 750
Vergoeding V-fonds	€ 16.875	Reiskosten	€ 1.300
Raamregeling Reünie Faciliteiten	€ 25.650	ICT kosten	€ 955
Bijdragen Veteranenplatform	€ 325	Kosten Reünies	€ 47.875
Rentebaten	€ -	Kosten Activiteiten	€ 4.500
Advertentieopbrengsten	€ -	Ledenwerving en Promotiemateriaal	€ 750
		Verzekeringen	€ 272
		Lidmaatschappen	€ 125
		Bankkosten	€ 380
		Afschrijving Vaste Activa	€ 326
		Overige Kosten	€ 180
Nadelig Saldo	€ 863	Batig Saldo	
Totaal	€ 68.713	Totaal	€ 68.713

*) LogOps Afghanistan
Support Command
Movers
Combinatie met 1 (NL/BE) VNTbat

**) BFT Ardennen
Stadswandeling

EIGEN VERMOGEN

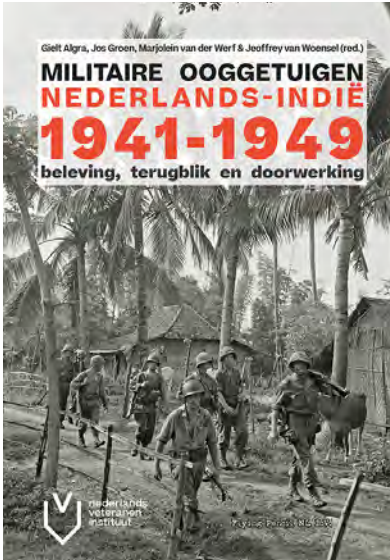
- De post 'Veterans B&T' valt hoger uit doordat met ingang van 2022 ook de 1e editie door onszelf zal worden betaald en niet meer voor rekening komt van het Regiment. Dit conform de afspraak

dat hun bijdrage voor 3 jaren zou gelden.

- De post 'ICT' omvat niet meer het abonnement ledenadministratie Banster, dat per 1 februari 2022 is opgezegd.

Op 11 maart is de Jaarrekening door de Kascontrole commissie gecontroleerd.

Begin dit jaar is de contributiebrief van onze vereniging aan u verzonden met het verzoek de contributie vóór 31 maart over te maken. Op dit moment heeft een groot deel van de leden hieraan gevolg gegeven. De leden die nog niet hebben betaald - en dat zijn er toch nog 225 (!) - worden gevraagd dit alsnog deze maand te doen en de contributiebijdrage van € 10,00 over te maken op IBAN nummer: NL58INGB0002366552 ten name van Veteranen Vereniging Regiment Bevoorrading & Transport.

BOEKREVIEW

MILITAIRE OOGGETUIGEN

Nederlands-Indië 1941-1949. Beleving, terugblik en doorwerking

Maarten de Jongh Swemer*

Het boek is een uitgave van het Nederlands Veteranen Instituut (NVI) en het derde deel uit de serie Militaire Ooggetuigen; hierin spelen ruim honderd Indië veteranen de hoofdrol. Er is gebruik gemaakt van de Interviewcollectie Nederlandse Veteranen (ICNV) die het mogelijk maakt hun stem na hun dood nog te horen. Positieve en negatieve ervaringen wisselen elkaar af en geven zo een evenwichtig beeld. Vertrouwenwekkend is al het voorwoord van brigadegeneraal Hoefsloot, directeur-bestuurder van het NVI. De samenstellers Algra, Groen, van der Werf en van Woensel zijn me bekend: het zijn ervaren onderzoekers in dat veld. Geen zoekers maar onderzoekers en bekend met de materie.

Het boek is een uitgave van het Nederlands Veteranen Instituut (NVI) en het derde deel uit de serie Militaire Ooggetuigen; hierin spelen ruim honderd Indië veteranen de hoofdrol. Er is gebruik gemaakt van de Interviewcollectie Nederlandse Veteranen (ICNV) die het mogelijk maakt hun stem na hun dood nog te horen. Positieve en negatieve ervaringen wisselen elkaar af en geven zo een evenwichtig beeld.

Vertrouwenwekkend is al het voorwoord van brigadegeneraal Hoefsloot, directeur-bestuurder van het NVI. De samenstellers Algra, Groen, van der Werf en van Woensel zijn me bekend: het zijn ervaren onderzoekers in dat veld. Geen zoekers maar onderzoekers en bekend met de materie.

Het boek is in tien delen onderverdeeld. Het behandelt de oorlog met Japan, het Indisch verzet en de militaire inspanningen van ons land om de dekolonisatie in orde en rust te laten verlopen. Veel aandacht wordt besteed aan het lot van de Indië veteranen, ook na terugkomst in Nederland.

De aanpak en opzet van het boek is goed gemotiveerd gepresenteerd. De beperking in het boek dat militairen van hogere rang niet meer gehoord kunnen worden is beschreven. Zij waren aanzienlijk ouder dan de generatie soldaten of kaderleden in Nederlands-Indië. Hierdoor ontbrak de kennis en achtergrond van de hogere officieren tijdens het schrijven van de inleidingen. Het is dan haast onvermijdelijk, dat er m.i. wat kleine omissies en onnauwkeurigheden zijn te constateren. Deze waren nooit van ernstige aard en het boek behoudt de zuiverheid en oprechtheid in de weergave wat toen is gebeurd.

Ook het maritieme aspect komt aan de orde van oorlog en strijd in een kolonie, bestaande uit vele eilanden, een oppervlak als heel West-Eropa overdekkend. De dekolonisatie wordt beschreven met oog voor de kant van de vrijheidsstrijders maar ook met duidelijke vermelding van de Indonesische machtsstrijd op Java zelf, de plunders, de moordende en verkrachtende benden. Duidelijk wordt dat de bersiap - aanduiding van de vrijheidsstrijd - ook een strijd was om de hegemonie over de archipel.

De niet-westerse cultuur van de vaak wrede Japanse militairen

en hun militaire politie (de Kempeitai) worden beschreven want dat alles maakte de oorlog in Zuid-Oost Azië totaal verschillend van de oorlog in West-Europa.

Alle krijgsmachtdelen die in de Oost optraden komen voor het voetlicht. De Koninklijke Marine, de Marine Luchtvaartdienst hebben juist daar een belangrijk aandeel in de strijd gehad. Het is geen stof voor lichtgevoelige zielen want als een schip vergaat of een vliegtuig neerstort is het lot van bemanning en meevarenden gruwelijk. Maar het moet wel gehoord worden, deze martieme stem.

Het boek is geschreven voor een breed publiek en vooral generaties die de stem van de Indië veteranen niet hebben gehoord of kunnen horen. Niet elke (groot)vader of (oud)oom kon het opbrengen over die periode te praten. Om te begrijpen en mee te voelen met wat de geïnterviewden hebben doorstaan, wordt de koloniale wereld van toen en de specifieke oorlogssituatie daar toegelicht, inclusief de illustraties.

Met ontroering en respect heb ik de vele relazen van Indië veteranen gelezen en tot mij laten doordringen. Het was voor mij aangrijpend om te lezen, mijn eigen emoties en herinneringen van toen komen weer boven; de oorlog die ik daar heb meegemaakt, de bersiap en de tijd tot de soevereiniteitsoverdracht. Een indringende periode in mijn leven, die ik met mijn kennis en ervaring als beroepsofficier grondig heb bestudeerd.

Ik vond het geen moeizaam politiek ingekleurd boek, maar een verrassende openheid van meningen, stemmen van wie die tijd daar echt heeft meegemaakt. Graag wil ik hopen dat meer veteranen aan het woord komen, want de archipel is heel groot en hun ervaringen heel verschillend.

Het NVI heeft duidelijk zijn gezicht getoond als voorvechter van de belangen van de veteranen, die overal ter wereld in opdracht van de overheid voor orde en vrede hebben gestreden.

Boekgegevens:**Militaire Ooggetuigen: Nederlands-Indië 1941-1949.****Beleving, terugblik en doorwerking | Gielt Algra, Jos Groen, Marjolein van der Werf en Jeffrey van Woensel (red.) | 2021****| Flying Pencil, Utrecht | ISBN 9789081870283**

*Maarten de Jongh Swemer is overlevende van vier jappenkampen, de bersiap in Celebes en Madoera. Hij werd officier Intendance en bestudeert sinds zijn pensioen het verleden van zijn familie.

IN MEMORIAM

Met leedwezen geven wij kennis van het overlijden van:

A. Snippe	Enschede	30 AAT	onbekend
R.M. Blommestein	Volendam	42 AAT	04-12-2021
J. Mol	Eindhoven	16 AAT OVW	09-12-2021
E. van Hemert	Dronten	Overige Eenheden	12-2021

IK DENK DE ECHTE
DOOD IS ZO LICHT
ALS EEN VEERTJE
DAT JE
WEGBLAAST IN EEN LUCHT
BOL VAN ZON
EN DAT SCHOMMELEND VERDWIJNT
IN HET LICHT DAT SCHIJNT
ALSOF ER IN DE VERSTE VERTE
NOOIT EEN EIND AAN KOMT

-HANS ANDREUS-

AGENDA

Onze activiteiten worden mede mogelijk gemaakt door het vfonds.

Datum	Gelegenheid	Plaats	Contact - telefoon/e-mail
2 april 2022	Afghanistan reünie	Gen. Maj. Kootkazerne Stroe	VVRB&T
29 april t/m 1 mei 2022	Battlefield tour	Ardennen	VVRB&T
5 mei 2022	Bevrijdingsdefilé	Wageningen	VVRB&T
14 mei 2022	Reünie Support Command	Gen. Maj. Kootkazerne Stroe	Reüniecommissie Spt Cmd
19 mei 2022	Reünie Movers	Historische Collectie Soesterberg	Reüniecommissie Movers
25 juni 2022	Nationale Veteranendag	Den Haag	VVRB&T
25 juni 2022	Uitreiking vaandelopschrift Afghanistan	Den Haag	VVRB&T
3 september 2022	Herdenking NIM	Roermond	NIM

ALGEMENE LEDENVERGADERING 14-4-2022

Hierbij nodigen we je uit voor de Algemene Ledenvergadering (ALV) op 14 april 2022.

Locatie: Historische Collectie B&T, Zeisterspoor 8, Soesterberg.
Ontvangst: vanaf 12.30 uur.
Aanvang ALV: 13.00 uur.
Aansluitend zal een borrel worden gehouden.

Vooruitlopend op de agenda willen we je er op wijzen dat de volgende bestuursmutaties aan de orde zijn:

Hans Schulz	Voorzitter	Herkiesbaar
Jeroen Hoeksel		Herkiesbaar
André Leurs		Herkiesbaar
Gert Achterhof		Herkiesbaar

Conform het huishoudelijk reglement kunnen tegenkandidaten worden voorgedragen door tenminste tien leden.

Deze voordracht dient uiterlijk 31 maart 2022 in het bezit te zijn van de secretaris.

De vergaderstukken worden je, na inschrijving, uiterlijk twee weken van te voren digitaal toegezonden. Inschrijving is alleen mogelijk via de website.

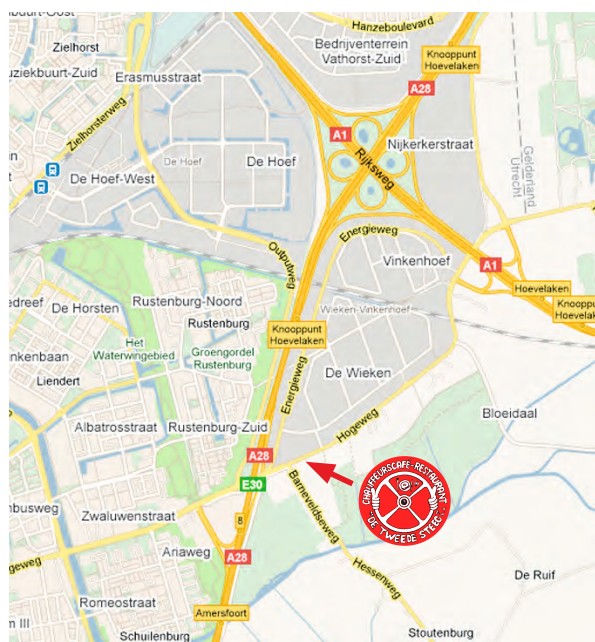
Henk Bouwknegt
Secretaris

**Chauffeurscafé - Restaurant
"De Tweede Steeg" b.v.**
Hogeweg 227 - 3816 BS Amersfoort
Telefoon 033-4720449

Geopend maandag tot en met vrijdag van 05.00 t/m 24.00 uur, keuken geopend tot 22.30 uur.
Zaterdags van 07.00 tot en met 16.00 uur, keuken geopend tot 14.00 uur.

Chauffeursdouches / Ruim Parkeerterrein

Historische Collectie Bevoorraders- & Transporttroepen

Kamp Soesterberg, Gebouw V20, Zeisterspoor 8, 3769 AP Soesterberg
E-mail: beheerder@museumbevoentransport.nl, Telefoon: 033 - 466 2032/06 - 1333 6338
MFR De Palmpit, voor al uw evenementen, vergaderingen, bijeenkomsten.
Openingstijden: Elke maandag, woensdag en vrijdag van 10:00 - 15:00 uur

Kijk voor meer informatie op: www.museumbevoentransport.nl
Bezoek onze webshop, voor al uw militaria: www.webshopshcrtb.nl
Sponsor de SHCRB&T via: www.museumbevoentransport.nl/sponsor-de-historische-collectie

MOVERSREÛNIE 19-05-2022

Op donderdag 19 mei 2022 organiseren wij, in samenwerking met de Vereniging Veteranen Regiment Bevoorraders- en Transporttroepen (VVRB&T), een reünie voor veteranen die een functie hebben vervuld als Mover / Verplaatser.

Denk hierbij bijvoorbeeld aan missies in Europa, Afrika, Azië of elders ter wereld en in het kader van humanitaire inzet bij natuurrampen.

Ook (oud) Movers / Verplaatsters die niet in een functie als Mover op missie zijn geweest zijn van harte welkom.

Tijdens deze reünie schenken wij extra aandacht aan het uitzendgebied Afghanistan (zonder alle andere missies tekort te doen).

Inschrijven op: www.veteranenbent.nl/activiteiten

Sluiting inschrijving: 15 april 2022

Max 200 deelnemers. Schrijf dus op tijd in!!

Tot ziens op 19 mei 2022

De reüniecommissie

moversreunie20@gmail.com

Locatie: Historische Collectie Bevoorraders en Transporttroepen, Zeisterspoor 8, 3769AP Soesterberg.

Kosten: € 5,- Ontvangst: vanaf 14:00 uur Afsluiting: 20:00 uur

Deze reünie wordt mede mogelijk gemaakt met steun van het V-fonds

VETERANEN HELPEN BIJ VERMISSINGEN

Het Veteranen Search Team staat met 1500 vrijwilligers ter beschikking van de politie om als ondersteunend element ingezet te worden tijdens zoekacties naar vermiste personen.

scan de QR code

IBAN: NL 64 RABO 0325448744

**MET UW DONATIE HELPT U ZOEKEN
BEDANKT NAMENS ALLE VRIJWILLIGERS**

WWW.VETERANENSEARCHTEAM.NL